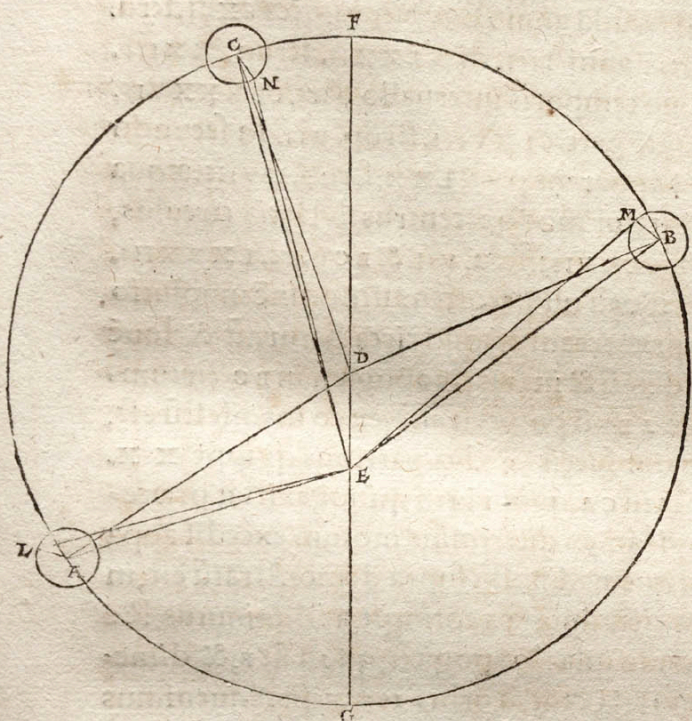

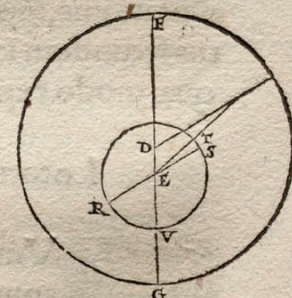
hendentia. Reliquus igitur ABL , est part. II. scrup. XII. relinq-
tur qui sub LED part. CXV. scrup. LIII. Similiter in acronychio
secundo ostendetur, quod cum in triangulo BDE duo latera da-
ta DB , DE , compræhendant angulum BDE , part. CXIII. scrup.

XXXV. angu-
lus DBE per de-
monstrata tri-
angulorū pla-
norū fuerit pt.
VII. scrup. XI.
& reliquus DE
B pt. LIX. scrup.
XIII. basis quo-
que BE , partiū
10668, quarum
 DE est 10000, et
 BM , 500. Totus
quoque EBM pt.
LXXIII. scrup.
XXXVI. Sic quæ
que in triangu-
lo EBM datorū
laterū datū an-
gulum cōpræ-

hendentiū, demonstrabitur qui sub EBM , angulus part. II. scrup.
XXXVI. à q̄ relinquitur DEM part. LVI. scrup. XXXVIII. Deinde
qui supest exterior à perigæo MEB part. est CXXIII. scrup. XXII.
sed iam demonstratū est, q̄ angulus LED , fuerit part. CXV. scrup.
LIII. qui sequitur ipsum, exterior, q̄ sub LEG , partiū erit LXXIII
scrup. VII. quicq̄ cū GEM iam inuēto colligit part. CLXXVII.
scrup. XXIX. quarum CCCLX. sunt quatuor recti, quæ congru-
unt distantia apparēti à primo acronychio ad secundū. Est etiā
pari modo uidere in acronychio tertio. Demonstratur em̄ DCB
angulus part. II. scrup. VI. & ECL lateris partiū, 11407. quarum est
 CD 10000. Toto igitur angulo ECM existente part. XVIII. scrup.
XLII. datisc̄ iam CE , EN , lateribus trianguli ECN , constabit
angulus

angulus CEN , scrup. L. qui cum DCB componit partes II. scrup.
LVI. quibus angulus apparentia DEM , minor est æqualitati,
sub EDC . Datur ergo DEN part. XIII. scrup. XL. quæ etiam ferē
cōgruunt apparētiæ inter secundū & tertium acronychium ob-
seruata. Quoniam igitur apparuit Martis stella in hoc loco, u-
ti narrauimus, à capite Arietis stellati in part. CXXXIII. scrup.
XX. & angulus FEN , ostensus est part. XIII. scrup. XL. ferē.
Manifestum est retrorsum numerāti, quod apogæi locus eccen-
tri in hac ultima consideratione fuerit in part. CXIX. scrup.
XL. adhærentium stellarum sphaeræ. Quem tempore Antoni
ni Ptolemæus in part. CVIII. scrup. L. inueniebat, quicq̄ propte-
rea ad nos usq̄ in decem grad. & dextante unius est permuta-
tus in consequentia. Centrorum quoque distantiam minorem in-
uenimus in part. 40, quibus quæ ex centro eccētri datur 10000.
non quod errauerit Ptolemæus uel nos, sed argumento manife-
sto, quod centrum orbis magni telluris accesserit centro orbis
Martis, Sole interim immobili permanente. Respondēt enim
hæc sibi inuicem ferē, ut infra luce clarius apparebit. Exponatur
iam orbis ipse terræ annuus super E centro, cum
dimeriente suo, qui sit SEB , ad CD propter æqua-
litatem reuolutionum, sitq̄ in R apogæum æqua-
le ad stellam, in S perigæum, in T terra. Secabit
autem ET extensa, in qua uisus stellæ CD in X . Er-
rat aut in ipsa & X uisus ad partes lōgitudinis, ut
dictū est hoc ultimo loco, part. CXXXIII. scrup.
XX. Angulus quoque DEX , demonstratus est part.

II. scrup. LVI. Est em̄ differētia quæ EDF angulus ipsi EDB maior
existit medius apparenti. Sed ipse SET , æqualis est ei q̄ sub DEX
 E , alterno, estq̄ p̄staphæresis cōmutatiōis, quæ cū ablata fue-
rit à semicirculo, relinqt part. CLXXVII. scrup. III. anomaliam cō-
mutatiōis equalē ab R apogæo ipsius æq̄litas deducta. Ut etiā
hic demonstratū habeamus, q̄ anno Christi M. D. XXIII. octauo
Calēd. Martij, septē horis æq̄noctialibus ante meridiē, Martis
stella fuerit suo medio motu lōgitudinis in part. CXXXVI. scrup.
XVI. Et anomaliam cōmutationis eius æqualis in part. CLXXVII.
scrupul. III. atq̄ summa absis eccētri in part. CXIX. scrup. XL.
quæ erant demonstranda.

R ij